

בש"פ 5864/17 - מרימן מנדלב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5864/17

כבוד השופט ד' ברק-ארז
מרימן מנדלב

לפני:
העוררת:

נ ג ז

מדינת ישראל

המשיבת:

ערר על החלטתו של בית המשפט המוחזי בירושלים
מיום 3.7.2017 במ"ת 47812-06-17 שניתנה על-ידי
כבוד השופט ד' טפרברג

בשם העוררת: עו"ד מיכאל עירוני, עו"ד חיים רייכבר

בשם המשיבת: עו"ד נעימה חנאובי-כארם

ההחלטה

1. בפני ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה – מעצרים), התשנ"א-1996 על החלטתו של בית המשפט המוחזי בירושלים מיום 3.7.2017 (מ"ת 47812-06-17, השופט ד' טפרברג).

כתב האישום והליך המעצר עד כה

2. ביום 21.6.2017 הוגש נגד העוררת כתב אישום המיחס לה את רצח אביה. על-פי הנטען בכתב האישום, סבלה

עמוד 1

העוררת מהתמכרות לאלכוהול, שבטעיה אף נזקקה בעבר לטיפול רפואי. ביום 17.5.2017 או בסמוך לכך, על רקע התדרדרות במצבה, עברה העוררת להטగור בבית הוריה, והחל ממועד זה ועד לאירוע המתואר בכתב האישום לא צריכה אלכוהול. ביום 21.5.2017 בשעות הבוקר חשה העוררת ברעם, ונסעה יחד עם אביה לבית החולים, אולם בסופו של דבר החליטו השניהם לשוב לביתם. אביה של העוררת נעל את דלת הכנסייה, והשניים נותרו בסלון הבית. בשל מסויים ביקשה העוררת מאביה לצאת מהבית לתאזרור, אולם הוא סירב לאפשר לה לעשות כן. בשלב זה, נטלה העוררת סכין מטבח בעלת להב של כ-15-20 ס"מ, ذקרה את אביה בבטנו, ובכך גרמה למותו. כתב האישום מיחס אפוא לעוררת ביצוע של עבירה רצח לפי סעיף 300(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (שענינו רצח מיד של אב, אם, סב או סבה).

3. בד בבד עם הגיעו של כתב האישום הוגשה גם בקשה לעצור את העוררת עד תום ההליכים נגדה.

4. ביום 3.7.2017 הורה בית המשפט המוחזק על מעצרה של העוררת עד תום ההליכים, בקביעו כי אין עורין על כך שקיימות ראיות לכואורה לביצוע העבירה. כמו כן, שלל בית המשפט המוחזק את היתכנותה של חלופת מעצר ומצא כי אין הצדקה לקבלת تسוקיר בשלב זה של ההליך, חמישה שבועות בלבד לאחר תחילת המעצר. יחד עם זאת, ציין בית המשפט המוחזק כי בעתיד תוכל העוררת לעתור לקבלת تسוקיר לבחינתה של חלופת מעצר.

הערר

5. העරר שבפני מכון לפני החלטתו של בית המשפט המוחזק.

6. בעיקרו של דבר, הערר התמקד בטענה כי שגה בית המשפט המוחזק בכך שדחה את בקשתה של העוררת להורות על הגיעו של تسוקיר. בהקשר זה, עמדת העוררת על כך שהאפשרות של בדיקת חלופת מעצר בתיקי רצח קיימת גם בשלב הגשת הבקשה למעצר עד תום ההליכים (ואינה שמורה רק לשלבים מאוחרים יותר של המעצר). לשיטתה, ניתן לאין את מסוכנותה באמצעות חלופת מעצר מתאימה או מעצר בפיקוח אלקטרוני, וتسוקיר בעניינה היה פורס תמונה רחבה על אודוטיה ומואר את נסיבותה הייחודיות.

7. הדיון בערר התקיים בפני ביום 26.7.2017. בדיון חזר בא-כוחה של העוררת והציג כי הערר מזמין סולו בבקשתו להזמין تسוקיר בעניינה, וטען כי יש הצדקה מיוחדת לבקשתו בהתחרב בנסיבות חיה הייחודיות. בהקשר זה, נטען כי העוררת היא אשה משכילה, שניהלה חיים נורמטיביים, ונקלעה להדרדרות נמשכת במצבה על רקע התמכרות לאלכוהול, מבלתי שקיבלה עזרה מתאימה מן הרשות במועד. בא-כוחה של העוררת הדגיש כי מאז מעצרה העוררת אינה זקוקת אלכוהול, וכי במצב דברים זה התנהגותה נורמטטיבית וב יכולתה להפנים את תנאי השחרור ולעמדות בהם. מנגד, עמדת המדינה היא שדין הערר להידחות. המדינה טוענת כי מעשייה של העוררת מעידים על מסוכנותה הגבוהה, לנוכח העובדה שפגעה באב אהוב שטיפול בה אך בಗל שמנע ממנו לנוהג כפי שרצתה, וכי קשה לתת בה אמון שלא תחוור לצרוך אלכוהול.

דיון והכרעה

8. לאחר התלבטות הנובעת מהבנת מרכיבות מצבה של העוררת הגעתי לכל מסקנה כי דין העරר להידחות.

9. אכן, סיפור חייה של העוררת הוא עצוב. קשה במיוחד ל_hiיקל במקרה שבו מסלול חייו של אדם נקלע להתרדרות על רקע התמכרות שמאפילה על כל הישגיו ויכולותיו. אין צרי לומר שאיני נדרשת בהקשר הנוכחי לטענות שעלו לגבי הסיווע שהייתה צריכה העוררת לקבל, על-פי הנטען, ולא קיבלה.

10. בהקשר הנוכחי, שומה עלי' להתמקדש בשאלת המסוכנות והיכולת לאין אותה. אין מחילוקת על כך שבעת בחינת בקשה למעצר עד תום ההליכים, על בית המשפט לשקלול האם ניתן לשחרר את הנאשם חלופה שפצעתה פחותה גם מקום בו סעיף האישום הוא רצח או עבירות חמורות אחרות, והגם שאין מדובר בהחלטה שכיחה (ראו למשל: בש"פ 17/2017 סמטוב נ' מדינת ישראל ל, פסקה 13 (7.2.2017)). יחד עם זאת, אני תמיימת דעים עם בית המשפט המחויז, כמו גם עם עמדת המדינה, כי בנסיבות העניין אין מקום להזמנת تسיקיר מעצר. تسיקיר שירות המבחן גועד להוות כל עזר לבית המשפט, כאשר נדרש לו מידע נוסף לשם קבלת החלטה בעניין חלופת מעצר (ראו: בש"פ 1660/15 מסעדי נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (16.3.2015) (להלן: עניין מסעדי)). יחד עם זאת, הצורך בהזמנת تسיקיר מתייתר במקרים בהם משתכנע בית המשפט כי שום חלופת מעצר לא תסכו (ראו: בש"פ 9359/16 מדינת ישראל נ' עמאש, פסקה 13 (13.12.2016); בש"פ 27/15 יונס נ' מדינת ישראל, פסקאות 9-8 (15.1.2015); עניין מסעדי, בפסקה 7), ואני סבורת כי המקרה דן נמנה על מקרים אלה. במצב הנוכחי, שבו אך לפני חודשים המיטה העוררת באימפרוביזיות את אביה אשר דאג לה והשיג עלייה, וזאת בניסיבות של התמכרות לאלכוהול אשר למרבה הצער לא ניתן לקבוע כי החשש ממנו חלף – המסוכנות היא ברמה כה גבוהה עד כי אין הצדקה להזמין تسיקיר.

11. כפי שצין בית המשפט המחויז, יהיה מקום לחזור ולבחון את האפשרות של הזמנת تسיקיר בהמשך הדרך.

12. סוף דבר: הערר נדחה.

ניתנה היום, ט' באב התשע"ז (1.8.2017).

שפט